

Nom: _____

CL1

○ Un somni de tots ○

Començant el compte enrere: 10, 9, 8, 7... Eren les 9.32 h del 16 de juliol de 1969 a Cap Canaveral. L'Apollo 11 començava per fi el seu viatge: de la Terra a la Lluna.

Pel camí s'aniria desprenent del coet que l'havia impulsat a la sortida i d'altres elements; a l'òrbita de la Lluna només arribarien el Columbia (el mòdul de comandament) i l'Eagle (el mòdul lunar) encara perfectament acoblats. I, per descomptat, els tres astronautes: Neil Armstrong, Buzz Aldrin i Michael Collins. Tots tres van contemplar junts la superfície de la Lluna, però havia arribat el moment de separar-se.

Neil i Buzz es van ficar a l'Eagle. Michael va deixar anar el mòdul lunar i va contemplar com descendia; va pensar que era el trasto més estrany que mai s'havia vist al cel.

Va desitjar sort als seus companys amb tot el cor i es va disposar a fer la seva feina: assegurar-se que el Columbia seguiria a l'òrbita lunar i que estaria en el lloc adequat per recollir els seus companys. Fins a aquell moment estaria completament sol.

Neil i Buzz, a l'Eagle, s'acostaven més i més al satèl·lit que tantes vegades havien contemplat des de la Terra i amb què tant havien somiat. Però no estaven sols. Milers de persones havien treballat perquè ells poguessin ser allà i els donaven suport des del centre de la NASA, a Houston.

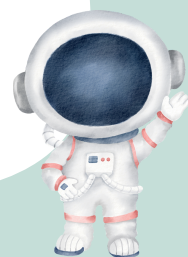


I també els acompanyaven totes les persones de la Terra, tots els que alguna vegada, des que la humanitat camina pel planeta blau, alguna nit havien dirigit la mirada cap a aquest disc platejat i brillant que els feia més suportable la foscor de la nit.

L'aterratge de l'Eagle no va ser fàcil, però la perícia dels astronautes va aconseguir evitar la tragèdia. A les 5 de la tarda del dia 20, Neil Armstrong, a l'últim esglaó de l'Eagle, va dir una de les frases més famoses del segle xx i de tota la història: «Aquest és un petit pas per a un home, però un gran salt per a la humanitat». I va trepitjar la Lluna.

L'empremta va ser vista en directe des de tots els televisors del món; televisors en blanc i negre que no estaven a totes les cases però al voltant dels quals es va agrupar tothom que va poder. Buzz Aldrin el va seguir i en caminar per la Lluna va sospirar: «Quina magnífica desolació!».

Neil, Buzz i Michael van tornar per explicar l'aventura el 24 de juliol. A penes feia cinc dies que havien marxat, però ells ja no eren els mateixos i la humanitat sencera, tampoc.



ACTIVITATS:

CL1

1. Com es deia el primer home que va trepitjar la Lluna?

2. Quan va passar?

3. Quins altres astronautes l'acompanyaven en aquesta missió?

4. Quants dies va durar la missió?

5. L'Apollo 11 va arribar a la Lluna tal com s'havia enlairat de la Terra?

6. Tots tres astronautes van trepitjar la Lluna?

7. Escriu un altre títol per aquesta aventura:

AUTOAVALUACIÓ

T'HA AGRADAT?



T'HA SEMBLAT DIFÍCIL?

